TROJA
očima dětí

č. 100
LEDEN 2008

...mateřské školy

NAŠE ŠKOLA

Když jsem přišla poprvé do školy, moc se mi to tam líbilo. Na stěnách visely obrázky, škola byla celkově hezky vyzdobená a to na mě působilo moc příjemně. Teď tam chodím už čtvrtým rokem a pořád se mi tam moc líbí. Ale taťka říkal, že když chodil do té stejné školy on, tak to tam příliš vesele nepůsobilo. A žáci museli o přestávkách chodit dokola po chodbě, byla to prý nuda. Ale my můžeme hrát ve třídě stolní hry nebo pracovat na počítači a dokonce si zahrát na chodbě Floorball. A ještě máme venku hřiště, na kterém se můžeme vyřádit, když je venku hezky. A tak si myslím, že naše škola je prostě bezva! *Veronika Zdeňková, 4. tř.*

Naše škola není velká, je v ní jen pět tříd a tak se všichni známe. I když do ní chodím každý den, ještě se mi neokoukala. Uvnitř je vesele vymalováno, nad schody visí fotografie nás dětí, kteří do školy chodíme. Než dojdu do třídy, projdu halou. Tam o přestávce hrajeme na babu nebo různé míčové hry. Někdy to je pěkná mela, ale je prima si zaběhat. Kdo si nechce protáhnout kosti, sedí u počítače do sytosti. Na všechno dohlíží pan ředitel a paní učitelky. I když je z nás někdy musí bolet hlava, jsou moc hodní a spravedliví. Prostě škola jak má být! *Matěj Sirotek, 4. tř.*

Bydlím v Libni. Ale do školy to nemám daleko. Jen čtyři zastávky autobusem. Jako malá jsem začala chodit do trojské školky. A pak jsem s kamarádkami šla i do školy. A jsem tu moc ráda. Moc se mi líbí, jak někam jezdíme. Na hory, na školy v přírodě, na kola. Holky v oddílu nejezdí skoro nikam. Taky mám moc ráda Katku. Je na nás moc hodná. Vadí mi, že už tu budu jenom jeden rok. Chtěla bych do téhle školy chodit až do deváté třídy. Taky mi trochu vadí, že nás pořád omezují v tom, co smíme dělat na počítačích a co ne. A že některé počítače nejsou zapojené. Ale to zas tolik nevadí. Stejně mám tu školu moc ráda. *Kristýna Soběslavská, 4. tř.*

TROJA

V Troji jsem se narodila a žiju se svou rodinou v Troji už devět let. Můj dědeček dělal v Troji starostu. Ráda chodím s tátou do zoo. Vždycky nejdřív jdeme do pavilonu slonů, protože slony mám nejraději. Taky moc ráda chodím do kavárničky na zmrzku. Moc bych si přála, aby u nás v Podhoří byl obchod, abychom nemuseli jezdit do Bohnic na nákup. Taky bych v Troji chtěla mít kino, abych nemusela jezdit do Letňan. *Tereza Poněšická, 4. tř.*

„Troja? To bylo město ze starých dob, které dobyli Římané Istí s dřevěným koněm." Odpoví vám na otázku „Co je Troja?" většina lidí. Když se ale zeptáte Pražáků, alespoň čtvrtina z nich vám k tomu přidá, že Troja je také pražská čtvrť plná nádherných věcí. Mám to štěstí, že v ní zrovna žiji. Jsou tu různé památky, ale nejhezčí a nejznámější památkou v Troji je Trojský zámek. Je tak ozdobný a má tolik pokojů, že kdybych ho měl, třeba i nepodrobně, popisovat, psal bych strašně dlouho. Proto řeknu jenom nějaké věci. Veliká zajímavost na Trojském zámku je, že vevnitř v zámku jsou různě poschovávané pěticípé hvězdy. Dokonce i velmi známé Trojské bludiště je do tvaru pěticípé hvězdy. Další památkou v Troji jsou staré domky na břehu Vltavy. Je mezi nimi i bývalá pošta. Už dlouho se tam neúřaduje. Nová pošta je v „Diplomatickém městečku". Hned naproti je Čechova škola. Do té zrovna chodím a velmi se mi v ní líbí. Je mi líto, že už se příští rok nepůjdu. V Troji je i zoologická zahrada. Je velmi veliká a mají tam velmi mnoho zvířat. Ke všemu tam přistavili „Indonézskou džungli", tedy veliký skleník s příznivým klima pro tropická zvířata. Troja se může pochlubit i botanickou zahradou. Má několik zahrad, ale její chloubou je hlavně „Fata Morgana". Skleník pro rostliny náchylné na zimu. Troja se také může pochlubit vlastním převozem přes Vltavu. To je tedy vše, takže zatím nashledanou. *David Dušek, 5. tř.*

O Troji vím, že má přibližně 1000 obyvatel a nachází se na severu hlavního města Prahy. V Troji je mnoho krásných míst, například: Trojský zámek, Zoologická zahrada a také řeka Vltava, která Prahou protéká. V Zoologické zahradě v Troji se každý rok narodí přes 800 mláďat. V naší Botanické zahradě je unikátní skleník Fata Morgana, kde jsou motýli a vzácné druhy rostlin. Známými osobnostmi v Troji byly a jsou například: fotbalista Jan Koller, běžec Emil Zátopek a velkostatkář Alois Svoboda. *Ondra Voska, 4. tř.*

V Troji je spoustu zajímavých věcí a budov a já vám je přiblížím. Například škola, ve škole se mi líbí, protože jsou tam všichni hodní a taky jsou v ní zábavné kroužky. V Troji bych chtěl změnit, aby se všichni chovali slušně a nepohazovali všude odpadky a aby se nemluvilo sprostě a aby se nekouřilo. V Troji se mi líbí, protože tady mám hodně kamarádů. Troja je prostě super. *Matyáš Kočí, 3. tř.*

Chtěl bych změnit auta na benzín, aby neznečišťovaly okolí a aby byly na elektriku. Troja je hezká, protože jsou tady stromy, květiny a taky houby. Já chodím do školy rád, protože tam máme hodnou paní učitelku. A taky mám okolí rád, ale někdy lidi znečišťují okolí a taky si neváží stromů, květin a hub. Nevím proč jsou tak lidi zlí na okolí a taky na přírodu. Chtěl bych víc stromů, květin a hub. *Ondřej Herold, 3. tř.*

Troja je malá oblast v Praze. Jsou tam stromy. Chodím tam do Základní školy Trojský. Také ráda chodím do zoologický zahrady. Jsou tam krásný zvířátka. Chodím občas do Botanický zahrady. Mám tam krásný výhled na Prahu. Jsou tam různý rostliny. Někdy tam mají různý akce. V Troji je zámek. Jmenuje se Trojský zámek. Jsou tam krásný obrázky. Je tam bludiště. Kdybych si mohla přát, přála by jsem si, aby v Troji bylo koupaliště a kino, a aby tam bylo hřiště. *Sarah Manthorpe, 10 let*

PRO BYSTRÉ HLAVY - test

1. JAK SE JMENOVALA TROJA?
a) Zadní bubny
b) Přední Ovenec
c) Zadní Ovenec

2. KDE BYLA DŘÍVE POŠTA?
a) v Sádkách
b) v zámku
c) ve statku

3. KOLIK JE V TROJI KAPLÍ?
a) 5
b) 2
c) 3

4. JAKÁ MĚSTSKÁ DOPRAVA TU BYLA ZAVEDENA JAKO PRVNÍ?
a) lanová dráha
b) autobus
c) tramvaj

5. KTERÝ SLAVNÝ SPORTOVEC BYDLEL V TROJI?
a) Emil Zátopek
b) Petr Čech
c) Jaromír Jágr

6. KDO BYL PRVNÍ STAROSTA TROJE?
a) Novák
b) Lutovský
c) Lutterer

7. JAK SE JMENUJE KAPLIČKA VE VINICI?
a) Kaple sv. Kláry
b) Kaple sv. Kateřiny
c) Kaple sv. Trojice

8. KTERÝ SPISOVATEL BYDLEL V TROJI?
a) K. H. Borovský
b) F. Hrubín
c) S. Čech

9. KTERÁ SLAVNÁ OSOBNOST MÁ V TROJI POMNÍK?
a) Jan Hus
b) Božena Němcová
c) Josef II.

10. KDE BYLA V TROJI MLÉKÁRNA?
a) ve mlýně
b) ve statku
c) v části dnešní zoologické zahrady

Alžběta Heřmánková, 5. tř.

Správná odpověď: 1c, 2c, 3b, 4b, 5a, 6c, 7a, 8c, 9a, 10b)

	1.						
2.							
3.							
4.							
5.							

1. Řeka, která protéká Prahou **2.** Kočkovitá šelma ze ZOO
3. Dopravní prostředek v Troji **4.** Řeka, která protéká Prahou
5. Název staré budovy vedle ZŠ

Tajenka: .....

Veronika Zdeňková, 10 let

ZOOLOGICKÁ ZAHRADA

Troja, Troja,
v které žije Moja.
V Zoologické zahradě
leze Moja po laně.
Také tam jsou lachtani,
ti se živí rybami.
Žirafy se nají,
dobré seno mají.
Vydry mají vodopád
a umějí se hlavně smát.

Martina Kellerová, Adriana Tomešová, Valerie Smeliková, 5. třída

OSMISMĚRKA - zbyde 12 písmen

T	S	T	Ú	L	E	V	A	K	R	Ú
R	R	E	D	R	N	Y	R	K	O	L
Ó	D	Á	L	K	A	P	T	Ů	N	Ě
J	C	J	E	E	L	Á	N	Ň	O	P
A	E	E	S	O	S	R	M	N	K	K
M	P	Ý	Y	B	Ý	K	O	O	Ú	R
A	R	D	V	Z	B	Y	C	K	K	Á
M	A	R	Á	P	R	Á	H	N	A	S
U	S	A	L	R	Á	Á	A	Ž	Z	A
T	E	C	K	A	N	P	E	S	M	U
I	E	I	A	K	A	K	K	O	V	Ž

TRÓJA
KRÁSA
SELE
PES
PRAK
UŽ
AŽ
KOV
VÁLKA
DRACI
BÝK
MOC
NOK
PÁRKY
DRNY
AKR
ÚLEVA
LESY
DÁLKA
SROCE
KŮŇ
TŮNĚ
OP
ESO
ÚD
ÚL
ELÁN
MAMUTI
BRÁNA
RÁHNA
ÚKAZ
PRASE

Matyáš Douda, 5. tř.

Motto: „No žilo (a žije) se nám tady krásně…"

K výročí stého vydání měsíčníku Troja posíláme z Trojského gymnázia malý dárek v podobě dvou chvalozpěvů na téma Troja a škola a sedmi zajímavých pasáží ze vzpomínek trojských pamětníků. Před třemi roky se totiž studenti Trojského gymnázia v rámci projektového vyučování zabývali Trojou ze všech stran – studovali její historii, architekturu, rostlinstvo, připravovali procházky Trojou pro anglické či německé turisty, zkoumali Trojský zámeček, vyráběli trojrozměrný model Trojské kotliny. Deset studentů se přihlásilo do žurnalistického projektu Trojští pamětníci a zjišťovali, jak Troja před sto lety vypadala…

7x ZE VZPOMÍNEK TROJSKÝCH PAMĚTNÍKŮ

Naučná stezka Trojou s panem Knotkem…

V Troji má pan Knotek pevné kořeny. Přistěhovali se sem už jeho prarodiče.
Popisoval nám změny v Troji, třeba i to, jak se sem navážely různé sutě a věci, které lidi už nepotřebovali. A s tím souviselo spoustu zážitků z dětství. Například jak jeden jeho kamarád snědl starého slanečka, kterého našel ve starém sudu. V jeho dětství byli všichni chudí a bylo málo jídla - například lízátko bylo pro něj velká vzácnost … Taky nám vyprávěl o povodních, které pamatoval. Jednu velkou zažil v roce 1954, když se napouštěla Slapská přehrada. Připlavalo sem spoustu věcí, dokonce i plovárna a psí bouda i se psem. Od té doby se Vltava hodně ochladila. Ale každé jaro přicházely dřív malé povodně, které potom utvářely malé rybníčky a přinášely spoustu zábavy. Pan Knotek vyprávěl o koupání a lovení ryb v nich. Vzpomínal, jak v roce 1940 připlavaly kry a ožralové si z puškvorce, který byl na nich, dělali podivný alkoholický nápoj…

Připravily Karolína Babíčková a Alma Klára Benešová

To byla panečku podívaná!

Povídání s panem Vernerem o všem možném

…na pozemku zoologické zahrady byla jeskyně, která vedla až pod Bohnice. A my jako kluci jsme sem lezli a asi tak po padesáti metrech jsme narazili na krápníky, ale museli jsme tam lézt po kolenou, protože strop byl moc nízký. Bohužel tuto jeskyni s příchodem zoo zazdili a postavili tam – u toho místa, kde býval vchod do jeskyně – velikou klec s orly a supy.

A z Císařského ostrova sem jezdil přívoz, že?
Ano, ano, tam jsme si opravdu užili mnoho příhod. Například se nám stalo, že jsme chtěli převézt na druhou stranu do hospody, ale převozník v hospodě popíjel tolik, že ani neslyšel, když jsme na druhém břehu hulákali, a tak jeden kamarád se rozhodl, že nás převeze sám. Ale trochu se to vymklo z rukou, protože se nakonec ukázalo, že vůbec neumí řídit loď, a tak jsme si to pěkně uháněli po Vltavě, ale nakonec to dobře dopadlo, protože se loďka otočila a plula opačným směrem. Anebo tu také jezdily vory, to byla panečku podívaná…

Připravila Kristýna Venturová

Kdyby to maminka věděla…

…vzpomíná paní Dohnalová

…Jako dítě měla paní Dohnalová ráda skákání na pérech kousek od nebezpečných vltavských vírů. „Kdyby to maminka věděla, zabila by nás." Další zábava byl Sokol. Právě dědeček paní Dohnalové byl spoluzakladatelem toho trojského. Mezi její nejsilnější zážitek patří sokolské slety. Zúčastnila se dvou a oba v ní zanechaly krásné vzpomínky.

Jak se změnila Troja…
Paní Milena si pamatuje, že zoologická zahrada byla postavena roku 1931. Díky zoo sem začal jezdit i autobus, ale doprava stejně nebyla nejlepší. Park Stromovka a Troju dělí Vltava, a tak tu byl převozník, který vás za 10 haléřů dostal na druhý břeh. Prý v létě, když byla nízká voda, sestavili na Vltavě „most" z lodí a lidé mohli volně přecházet. Nyní je tam trojská lávka. Co se hodně změnilo, byly obchody. Dnes jich najdeme v Troji sotva pár, ale v minulosti tu bylo řeznictví, koloniály, trafiky i mlékárna a přes 10 hospod, z nichž nejvyhlášenější byla ta „U Šoukalů"…

Připravila Irena Meisnerová

Na návštěvě v Domě spokojeného stáří

U paní Klíčové a Plichtové

… nejkrásnější zážitky máme právě z dětství… navštěvovaly jsme často cirkus v areálu zoologické zahrady. Zoo byla tenkrát menší než dnes, vedla pouze ke lvinci.
Také jsme si rády chodily hrát k Trojskému zámku, který byl po druhé světové válce uzavřen, vše bylo ale průchozí. Chodily jsme si hrát k rybníčku, pásly krávy… V zimě jsme sáňkovaly na Hrachovce. Musely jsme hodně pomáhat doma. To víte, děti dělaly tenkrát všechno, musely štípat dříví, sekat trávu, to nebylo jak dnes – plyn a elektřina. Měly jsme ale krásné dětství…

Připravily Kristýna Koudelková a Anička Bubeníčková

Náčelnice Sokola vzpomíná

Nejvíce paní Filipová vzpomíná na Sokol…

…Paní Alžběta chodila do Sokola už od tří let, protože její maminka doprovázela tanečníky Sokola na klavír a dcerku brala s sebou….
…Dříve tu lidé žili více pohromadě, spíše jakoby na vesnici. Sousedé se navštěvovali, všichni vedli více kolektivní život. Ve škole byly divadelní a kulturní přednášky, měli tu zábavy, karnevaly a Sokol. Celkem bylo v Troji před válkou 20 hospůdek, 2 řeznictví, na rohu zdi Trojského zámku byl obchod a proti němu ještě jeden a vedle mlékárna. Lidé si navzájem pomáhali. Byli nezávislí, šťastní a spokojení. Tehdy ještě povltavská oblast neexistovala, je to až novější navážka. Pod tramvajovým mostem bylo rameno, kde se dalo v zimě bruslit. V ulici Na Dlážděnce se zase sáňkovalo…

Připravila Lucie Městecká

V Botanické zahradě můžete potkat paní Horáčkovou…

Které místo se vám tu nejvíce líbí a kam ráda chodíte?

Chodím ráda do Domu spokojeného stáří, každých čtrnáct dní, slavíme tam často cokoliv, třeba jubilea kamarádek. A na to se vždycky těšíme, protože si povíme, co a koho bolí a tak různě se poinformujeme.
Čím se Troja dříve vyznačovala?
Troja se vyznačovala zahradami, to znamená dobrou a kvalitní půdou. I můj manžel tu měl zahradnictví a zahradu. Skoro všichni tady pěstovali zeleninu a my taky, měli jsme i tažný koně. A pan Kefurt, ten byl na hradě zahradníkem šesti prezidentů… *Připravila Kristýna Deylová*

Za sedmdesát let se všechno změní,

říká pan Jiří Křivohlavý

Celá Troja byla zemědělsky orientovaná – aby ne, vždyť k tomu tady byly ideální podmínky. A tak ze slov pana Jiřího začaly vznikat obrazy polí, zahrad a sadů, z nichž některé můžeme vidět dodnes (spíše již jen jejich části) a jiné si můžeme prohlédnout jen ve svých představách – nebo vzpomínkách. Pole obklopovala i Trojský zámeček tam, kde se dnes nachází obchůdek blízko zastávky Kovárna. „Na Trojské ulici, co si teď lidé postavili ty domky a vily, to tady vůbec nebylo! Tady bylo jedno veliké zahradnictví, které se táhlo od výzkumného ústavu až sem k sokolovně. To byla opravdu taková jedna veliká zahrada, kterou vlastnil pan Horáček a ten tam pěstoval hlavně zeleninu

a ovoce. Pamatuji si, jak s tím vším vždycky ráno vyrážel na trh…" Pan Křivohlavý vzpomínal i na to, jak pracoval při zakládání trojské vinice a na to jak je pro něj důležitá kaplička svaté Kláry – patronky Troje, která se právě v blízkosti vinice nachází. Obrovský Vackův sad šesti tisíc třešní, který se rozkládal na stráni nad naší školou a končil až v Bohnicích, však už asi nenajdete. „Všechno to přišlo pryč. Stromy jsou uschlé. Nikdo to tam ani nevykácel." Předtím, než tam byl vysazen sad, zabíraly tato území polnosti. Ty patřily trojskému statku a bohnickému statku. „Tady byla samá pole, kam jste se podívala! I tady přímo v Troji."
„No žilo se nám tady krásně…" *Připravila Karolina Majerová*

2x CHVALOZPĚV NA TÉMA TROJA A ŠKOLA

Troja je něco jako můj domov

Kdybych měla použít klasický způsob vyjadřování, mohla bych říct, že Troja je něco jako můj domov – a vlastně by to byla svým způsobem pravda, i když už tu nebydlím, protože můj mírumilovný život jednoho dne jaksi přerušila vlna naprosto nemírumilovné vody z Vltavy. A tak se plány ohledně domečku pod menším nátlakem trochu změnily. Náš bývalý byt, kdyby mohl, tak by asi proti tomuto vyjádření velmi protestoval, protože jemu se pravděpodobně nátlak na něj rozhodně nezdál malý. To se o škole říct nedá, na Trojské gymnázium chodím už od první třídy a zatím to ani „trocha" vody nezměnila. *Klára Šmejkalová, kvarta*

Maturant 20007 aneb Končíš, končíš, končíš…

Na maturitních šerpách jsme krom označení MATURANT 2007 měli také oblíbené pořekadlo našeho třídního: „Končíš, končíš, končíš!" Maturitou jsem sice oficiálně skončila s mou středoškolskou alma mater, ovšem co jsem skutečně nepřetrhala, je vztah k budově i lidem, kteří mě již od první třídy každodenně provázeli životem pět let na ZŠ Troja a osm let na zdejším Gymnáziu Svatopluka Čecha. To je opravdový kus života, který se nedá jen tak zapomenout, ačkoliv ve školních dobách mě ona instituce přiváděla k šílenství už tím, že stála pouhých pět minut rychlé chůze od domova – považte, tím odpadá jakékoliv záškoláctví. Kdykoliv jsem jako myška chtěla místo na vyučování proklouznout do centra, nutně jsem ji musela minout. Kdykoliv jsem potřebovala omluvu pozdního příchodu, bylo hloupé mé tvrzení: „Ujelo mi metro". Věřila mu jen naše dobrá profesorka matematiky a i ta si později všimla, že veskrze zelená Troja žádné metro nemá.

Vzpomínek je mnoho - od pokusů o líbání se spolužáky ve čtvrté třídě k prvním revoltám… Na základní škole po mně zbyly pomalované dveře. A i když bych se mohla pyšnit u svých vrstevníků, jak rebelující tento akt byl, skutečnost je taková, že jsem měla povolení od samotného ředitele Pacíka. Díky mému výtvoru mě ještě téhož roku donutil přihlásit se do výtvarných ateliérů. Člověk se často podivuje, jaké maličkosti utváří naši jedinečnost a jak je proces socializace důležitý. A tak mě ovlivňoval náš třídní učitel František, který nám při testech hrál na piáno (Chopin to zrovna nebyl), ředitel Jendřejas, který se hrdinně postavil za nás studenty, kdykoliv jsme něco provedli (což ovšem neznamená, že jsme si to později v ředitelně neslízli), nebo věty profesorů: jako „Einstein z tebe nebude, Muži patří do zákopů a ne k tabuli nebo Nebojte se studenti, tato chemikálie je neškodná (s dodatkem, že předchozí ročník odešel jen s lehkými popáleninami), a další velké drobnosti, které vyplňovaly na první pohled stereotypní dny strávené ve škole. Také si dobře pamatuji na naše studentské oblíbené „Kdyby něco, tak nic" a „Sejdeme se za rohem", což znamenalo, že za rohem školy na cigaretě budeme opravdu neviditelní, i když tam vedou okna pana školníka a ředitelny, a vyřešíme tam vše, třeba i rychlou přípravu na zkoušení. Protože, ač se to nezdálo, stejně nás naše profesorstvo k nějakému typu einsteinovství vedlo!
I kdybych chtěla z let předchozích cokoliv vymazat, tak to prostě nejde, stále se tu tyčí krásná budova pojmenovaná po Svatopluku Čechovi, která mi pokaždé když venčím psa nebo jdu na poštu, připomene všechno, co se v jejích zdech událo. Tyto vzpomínky nejsou spojeny jen s budovou školy, učiteli a profesory, ale s celou Trojou. Čas od času vyplynou jen tak na povrch a pak zase zmizí.
Vtipné připomenutí let minulých jsem zažila i u zápisu na vysokou školu. Na studijním oddělení jsem vypisovala stručné informace do formuláře – znáte to: odkud jste, jak se jmenujete, na hobby se mě kupodivu neptali, ale hlavně aby to bylo co nejstručnější. Tak jsem do kolonky PŘEDCHOZÍ STUDIUM poctivě, leč stručně vyplnila: GYMNÁZIUM SV. ČECHA. Když pak sekretářka můj formulář zakládala do složky, pokusila se o kratičkou milou konverzaci, kterou započala slovy: „A kde je ta škola Svatého Čecha?"
A tak, i když mnozí lidé vymění známého spisovatele Svatopluka Čecha za jakéhosi Svatého, stejně naše škola bezesporu ke komorní Troji s jejím specifickým „biotopem" patří. A co rozhodně „základce" a „gymplu" nechybí, je rodinné a přívětivé prostředí, které je o to milejší, že lidé, kteří jejich klima vytvářejí, to s námi mysleli a myslí opravdu, ale opravdu upřímně!
Silvie Čadská, absolventka Trojského gymnázia 2007